ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ในองค์การบริหารส่วนตำบลหารแก้ว อำเภอหางคง

จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายอรรถพล อุทุมพร

ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ คร.จันทนา สุทธิจารี

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนตำบลหาร แก้ว อำเภอหางคง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำชุมชน และ ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ที่มีต่อการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ ประชาชน รวมทั้งบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลหารแก้วในการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียงแก่ประชาชน และศึกษาปัญหา อุปสรรค ในการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ ประชาชน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การ สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการศึกษาจากเอกสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหารแก้ว เพื่อ ศึกษาถึงแนวความคิด ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนรวมทั้งสิ้น 42 คน ได้แก่ นายกองค์การ บริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหารแก้ว จำนวน 22 คน ผู้นำฝ่ายปกครอง จำนวน 9 คน ผู้นำกลุ่มองค์กร จำนวน 4 คน ผู้นำกลุ่มอาชีพ จำนวน 5 คน และข้าราชการส่วนภูมิภาคที่ ปฏิบัติงานในพื้นที่ตำบลหารแก้ว จำนวน 2 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนทุกคนรู้จักและรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ เสียงตามสายของหมู่บ้าน สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ของทางราชการ และจากอินเตอร์เน็ต และเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครอบครัว ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยคนละ 1 ครั้ง หากประชาชนทุกครัวเรือนสามารถดำเนินชีวิตตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง ก็จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในระดับครัวเรือนและ ระดับประเทศได้

องค์การบริหารส่วนตำบลหารแก้วให้การสนับสนุนแนวคิดเสรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชน โดยการจัดทำโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมแนวคิดเสรษฐกิจพอเพียงน้อยมาก ซึ่งเป็นกิจกรรมการ พัฒนากลุ่มอาชีพ และกิจกรรมส่งเสริมเกษตรแบบผสมผสานเท่านั้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วน ตำบลกวรมีประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ส่งเสริม การรวมกลุ่มประชาชนที่มีแนวคิดเสรษฐกิจพอเพียง เพื่อขับเคลื่อนแนวคิดเสรษฐกิจพอเพียงให้เป็น รูปธรรมในตำบลหารแก้ว สร้างสูนย์สาธิตการทำเกษตรแนวคิดเสรษฐกิจพอเพียงในตำบล และนำ ประชาชนที่สนใจไปศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้พื้นที่อื่น

ในการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหาร แก้ว มีอุปสรรคทางด้านบุคลากร เนื่องจากพนักงานส่วนตำบลผู้ปฏิบัติหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงานอีกหลายตำแหน่ง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงได้ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง และอุปสรรคด้านงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ภารกิจที่หลากหลายตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้นจึงได้มีการจัดสรรงบประมาณที่สามารถเห็นเป็น รูปธรรมที่ชัดเจนกว่าการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชน

อย่างไรก็ตามการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชน ซึ่งเป็นการนำนโยบาย สาธารณะไปสู่การปฏิบัตินั้น ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โครงการ/กิจกรรมที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลหารแก้วได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการเป็นไป เพื่อให้รู้สึกว่าได้ สนองพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร รวมทั้ง เป็นไปเพื่อให้มีโครงการกิจกรรมรองรับการตรวจสอบจากหน่วยงานกำกับดูแลในการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น

Independent Study Title The Implementation of Sufficiency Economy Concept in

Harn Keaw Sub-district Administration Organization,

Hang Dong District, Chiang Mai Province

Author Mr. Attapon Uthumporn

Degree Master of Arts (Political Science)

Independent Study Advisor

Lecturer Dr. Jantana Suttijaree

Abstract

The study of The Implementation of Sufficiency Economy Concept in Harn Keaw Subdistrict Administration Organization, Hang Dong District, Chiang Mai Province, aimed to study the opinions of community leaders and regional officials on promoting sustainable economics concepts to the public and to study problems and obstacles associated with promoting sustainable economics concepts to the public. This study is a quantitative research, using interviewing, participative observation method and reviewing documents from the local administration in order to survey the opinions and attitudes of the sample, which consisted of 42 community leaders, including ministers, sub-ministers, and ministry secretaries, 22 local administration officials of Tambon Hankaew, 9 governance leaders, 4 organizational leaders, 9 occupational leaders, and 2 civil service administrators of Tambon Hankaew.

The results showed that all community leaders were well informed about sustainable economics concepts from television advertisements, community radio broadcasts and print media; for example newspapers, government documents, and Internet. They also understood how to apply sustainable economic concepts at a personal and family level. Most had received training on sustainable economics concepts at least once. It was believed that if the public could live following the concepts of sustainable economics, this could solve economic problems at both the regional and national level.

The local administration organization of Tambon Hankaew had not provided sufficient promotion for the concepts of sustainable economics, which could be seen in the fact that there were few projects and activities being carried out. Besides, most activities only involved occupational development and integrated agriculture. Therefore the local administration organization should publicize sustainable economic concepts to the public seriously and continuously. In addition, forming a sustainable economics group should be supported in order to drive the concepts of sustainable economics into practice in Tambon Hankaew. Moreover, a public demonstration center for sustainable agriculture should be set up in Tambon Hankaew, and the public who are interested in sustainable agriculture should be invited to visit the centers in other areas.

In promoting the sustainable economic concepts to the public of the local administration organization, Tambon Hankaew, the main obstacles found were the limitations of officials. The current officials have many responsibilities and need to operate in other positions, and therefore their duties regarding sustainable economic concepts cannot be performed seriously and continuously.

An additional obstacle was the limited budget, which did not support various delegated task. The budget was used for the task, which was considered to be more practical than the promotion of sustainable economic concepts to the public.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved